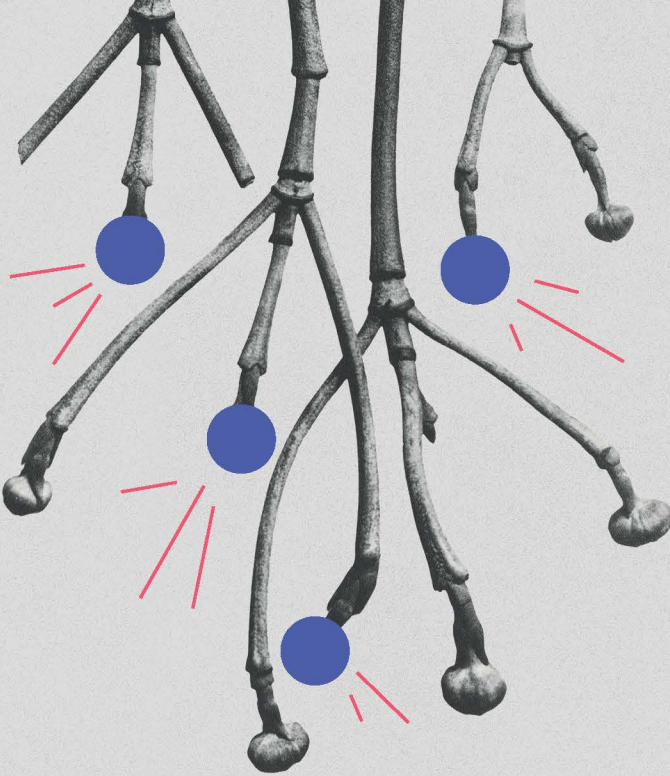

Wydawnictwo
Uniwersytetu
Gdańskiego

UNIwersytet GDAŃSKI

struktury, postacie,
wydarzenia

TOM 2

**UNIWERSYTET
GDAŃSKI**

struktury, postacie,
wydarzenia
tom 2

50-lecie
Uniwersytetu
Gdańskiego

UNIwersYTET GDAŃSKI

struktury, postacie,
wydarzenia
tom 2

pod redakcją
Dominika Bienia

Wydawnictwo
Uniwersytetu Gdańskiego

Gdańsk 2021

Recenzent
dr hab. Tomasz Balbus, prof. DSW

Współpraca redakcyjna
Piotr Syczak, Bartłomiej Rosenkiewicz, Dominik Włczak

Redaktor Wydawnictwa
Jerzy Toczek

Projekt okładki i stron tytułowych
Studio Spectro

Skład i łamanie
Mariusz Szewczyk

Publikacja sfinansowana ze środków Rektora Uniwersytetu Gdańskiego
oraz Dziekana Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego

© Copyright by Uniwersytet Gdański
Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego

ISBN 978-83-8206-191-8

Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego
ul. Armii Krajowej 119/121, 81-824 Sopot
tel.: 58 523 11 37; 725 991 206
e-mail: wydawnictwo@ug.edu.pl
www.wyd.ug.edu.pl

Księgarnia internetowa: www.kiw.ug.edu.pl

Druk i oprawa
Zakład Poligrafii Uniwersytetu Gdańskiego
ul. Armii Krajowej 119/121, 81-824 Sopot
tel. 58 523 14 49

Spis treści

Dominik Bień

Od redaktora „Uniwersytet Gdański – struktury, postacie, wydarzenia” 7

Dominik Bień

Geneza Uniwersytetu Gdańskiego 15

Tadeusz Dmochowski

Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego (1990–2019) 25

Ryszard Rutka

Kierunki badań i kształcenia w zakresie zarządzania
na Uniwersytecie Gdańskim w latach 1970–2018 101

Dorota Rancew-Sikora, Natasza Szutta, Małgorzata Łosiewicz

Instytuty Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa Uniwersytetu Gdańskiego . . . 135

Romuald Grzybowski

Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Gdańskiego w latach 1975–2018.
Zarys dziejów 149

Tadeusz Dmochowski

Instytut Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego
w latach 2002–2019 173

Marion Brandt

Trudne początki gdańskiej germanistyki 195

Stanisław Milewski, Barbara Kamińska

Czterdzieści lat kształcenia logopedów na Uniwersytecie Gdańskim 205

Zbigniew Landowski

Centrum Studiów Azji Wschodniej (CSAW) – prekursor orientalistyki
i azjoznawstwa na Uniwersytecie Gdańskim 231

Beata Czechowska-Derkacz

Uniwersytet Gdański w mediach.
Wizerunek i kształtowanie polityki informacyjnej 259

Monika Płuciennik, Anna Siekierska

Akta osobowe z zasobu Archiwum Uniwersytetu Gdańskiego
jako źródła do badań gdańskiego środowiska naukowego 279

Barbara Kijewska

Janina Jauer – filozofka i działaczka opozycyjna w konfrontacji
z XX-wieczną historią 299

Maciej Kijowski

„Panie Kolego...”. Słowo o Profesorze Jerzym Młynarczyku 311

Łukasz Bień

Czasopismo „Bulaj” jako organ Socjalistycznego Związku Studentów Polskich
oraz forum wymiany poglądów społeczności akademickiej
na Uniwersytecie Gdańskim w latach 1978–1979 321

Dominik Bień
Uniwersytet Gdański

Od redaktora „Uniwersytet Gdański – struktury, postacie, wydarzenia”

Pomysł na książkę i konferencję zrodził się w 2017 roku. Zaproszenie do nadsyłania artykułów rozesłano do wszystkich jednostek UG oraz rozpropagowano w formie plakatów i informacji na stronach internetowych. Z otrzymanych tekstów składa się poniższa książka. Wydaje się, że jest ona odbiciem tego, czym środowisko związane kiedyś i dziś z Alma Mater chciało się podzielić. W tomie znalazły się artykuły omawiające historię i aktualną działalność części jednostek uniwersyteckich (wydziałów, instytutów i katedr), a także teksty omawiające inne obszary funkcjonowania UG.

Należy podkreślić, że publikacja nie stanowi pełnego czy zamkniętego opracowania na temat Uniwersytetu Gdańskiego. Mamy nadzieję, że w następnych latach przy okazji kolejnej edycji konferencji zgłoszą się przedstawiciele innych jednostek czy badacze, którzy zechcą pochylić się nad nieporuszonymi dotąd problemami i podzielić się wynikami swoich badań. W różnorodności nadesłanych artykułów wspólnym mianownikiem dla wszystkich pozostaje UG oraz (w mniejszym stopniu) jego poprzedniczki: Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Gdańsku i Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Sopocie, ale właściwie wszystko inne pozostaje odrębne.

Jako że impulsem do organizacji pierwszej edycji konferencji jest pięćdziesięciolecie największej uczelni na Pomorzu, warto przypomnieć, że nie zawsze miała ona takie znaczenie jak dziś. Po II wojnie światowej prym w Gdańsku, zarówno pod względem liczby studentów, kadry, jak i poziomu naukowego i dydaktycznego, wiodły Politechnika i Akademia Lekarska. Dalej sytuowały się poprzedniczki UG – WSP w Gdańsku i WSE w Gdyni, które miały charakter zawodowy, a ich celem było kształcenie kadr dla rozwijającej się Polski Ludowej. Pierwsze lata obu uczelni najprościej można zdefiniować przez braki, lokalowe, pomocy naukowych i dydaktycznych, a także braki kadrowe (choć należy też przyznać, że pierwsze lata powojenne były trudne dla całego społeczeństwa i właściwie wszystkich sektorów państwa i szkolnictwo wyższe nie odbiegało od średniej). W WSP kształcono nauczycieli na trzech wydziałach: Humanistycznym (przekształconym później w Filologiczno-Historyczny), Przyrodniczo-Geograficznym (przekształconym na Wydział Geograficzno-Biologiczny) oraz Matematyczno-Fizycznym (później Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym)¹. Z kolei w WSE studenci mogli kształcić się na Wydziale Morskim, a później w latach 1950–1952 na Wydziale Finansów. Uczelnia stała się ponownie dwuwydziałową w 1968 roku, kiedy zaczął działać Wydział Przemysłu.

Należy zwrócić uwagę na dynamiczny rozwój kadry naukowo-dydaktycznej, mający związek z przekształceniem uczelni z profilu zawodowego na akademicki i uzyskiwaniem uprawnień w zakresie tytułów i stopni, ale również okresowym zlecaniem poszczególnych zajęć pracownikom innych uczelni (m.in. Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Politechniki Gdańskiej i Akademii Lekarskiej). Tuż po II wojnie światowej w Wyższej Szkole Handlu Morskiego pracowało 10 wykładowców docentów i doktorów² oraz 24 magistrów i inżynierów, a w Wyższej Szkole Pedagogicznej 32 wykładowców i 5 asystentów³. Przed powołaniem UG na WSP pracowało 13 profesorów, 48 docentów, 112 adiunktów, wykładowców i starszych wykładowców⁴, a na

¹ Por. M. Widernik, J. Godlewski, R. Wapiński, *Uniwersytet Gdański i jego poprzedniczki*, Gdańsk 1980, s. 8–9.

² *Ibidem*, s. 53.

³ D. Bień, *Kronika Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej za czas od chwili jej powstania do końca 1952 roku autorstwa Adama Dobrowolskiego*, „Progress” 2017, nr 1, s. 111.

⁴ Por. M. Widernik, J. Godlewski, R. Wapiński, *Uniwersytet Gdański...*, s. 32.

WSE 7 profesorów, 25 docentów, 11 wykładowców i starszych wykładowców⁵. Po utworzeniu UG dołączyli do nich kolejni i pod koniec 1970 roku na uczelni wykładało 23 profesorów i 49 doktorów habilitowanych⁶.

Również pod kątem liczby studentów rozwój poprzedniczek UG był niezwykle dynamiczny. W WSP od 1946 do 1969 roku liczba studentów wzrosła ze 187 do 4536. W WSE liczebność studentów była również imponująca i osiągnęła pod koniec lat 60. XX wieku 3679⁷. Porównując te liczby z innymi uczelniami, wymienione szkoły wyższe nie miały czego się wstydzić. Przykładowo na Uniwersytecie Śląskim w 1968 roku studiowało 5724⁸ studentów, a na Politechnice Gdańskiej w 1970 roku około 9000 studentów⁹, a więc po połączeniu grup studenckich z WSP i WSE ich liczba niewiele ustępowała największej wówczas pomorskiej uczelni. Po połączeniu obu szkół w UG i dokonaniu pierwszej rekrutacji liczba studentów wyniosła 9382¹⁰.

W 1970 roku w strukturze UG znalazło się sześć wydziałów. Pięć z nich wywodziło się z poprzedniczek UG (Humanistyczny, Matematyki, Fizyki i Chemii, Biologii i Nauki o Ziemi, Ekonomiki Produkcji i Ekonomiki Transportu), a jeden był budowany od podstaw (Wydział Prawa i Administracji)¹¹. Struktura pozostała niezmienną do 1985 roku, kiedy to z Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi powstał Wydział Biologii, Oceanografii i Geografii¹². Kolejna zmiana opierała się na podziale Wydziału Humanistycznego na Wydział Filologiczno-Historyczny i Wydział Nauk Społecznych, co miało miejsce

⁵ *Ibidem*, s. 88.

⁶ M. Andrzejewski, hasło Uniwersytet Gdański [w:] Gedaopedia, https://www.gedaopedia.pl/gdansk/?title=UNIWERSYTET_GDAŃSKI [dostęp: 10.07.2020].

⁷ Por. M. Widernik, J. Godlewski, R. Wapiński, *Uniwersytet Gdański...*, s. 85.

⁸ *Krótką historią Uniwersytetu Śląskiego*, <https://us.edu.pl/uczelnia/o-nas/historia/krotka-historia-universytetu-slaskiego/> [dostęp: 10.07.2020].

⁹ E. Wittbrodt, *Zarys historii PG po 1945 roku*, <https://pg.edu.pl/uczelnia/o-uczelni/historia/zarys>.

¹⁰ M. Andrzejewski, hasło Uniwersytet Gdański [w:] Gedaopedia, https://www.gedaopedia.pl/gdansk/?title=UNIWERSYTET_GDAŃSKI. [dostęp: 10.07.2020].

¹¹ T. Dolduan, J. Sokołowski, *Uniwersytet przyszłości; z rektorem Uniwersytetu Gdańskiego prof. dr Januszem Sokołowskim rozmawia Tadeusz Bolduan*, „Litera” 1970, nr 10, s. 3.

¹² *Uniwersytet Gdański 1970–2010*, red. A. Paner, A. Klónczyński, Gdańsk 2010, s. 114.

w 1990 roku¹³. W kolejnym roku doszło do podziału Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii na Wydział Matematyki i Fizyki oraz Wydział Chemii¹⁴. W 1993 roku na podstawie decyzji Senatu UG i Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku powołano Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii¹⁵. W tym samym roku dokonano zmian w nazwach wydziałów sopockich: Wydział Ekonomiki Produkcji przekształcono w Wydział Zarządzania, a Wydział Ekonomiki Transportu w Wydział Ekonomiczny¹⁶. Na kolejne zmiany trzeba było czekać 15 lat – w 2008 roku z Wydziału Biologii, Oceanografii i Geografii został wydzielony Wydział Biologii¹⁷, a pozostałe instytuty zmieniły nazwę na Wydział Oceanografii i Geografii¹⁸. W tym samym roku z Wydziału Filologiczno-Historycznego wydzielili się Instytut Historii, tworząc Wydział Historyczny¹⁹. Najmłodszymi jednostkami UG są: Międzynarodowe Centrum Badań nad Szczepionkami Przeciwnowotworowymi²⁰ oraz Międzynarodowe Centrum Technologii Kwantowych²¹, utworzone dzięki rozstrzygniętych w 2017 i 2018 roku konkursom Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.

Niezwykłe istotny wpływ na rozwój i życie uniwersytetu mieli kolejni rektorzy. Wydaje się, że kluczową rolę odegrał ostatni rektor WSP i pierwszy rektor UG Janusz Sokołowski, który przeprowadził uczelnię przez lata 70. i początek 80., a następnie został honorowym rektorem UG (wniosek o nadanie tej godności złożyli studenci²²). Kolejny rektor Robert Głębocki został wybrany przez elektorów na fali entuzjazmu po powstaniu NSZZ „Solidarność” (której był pierwszym przewodniczącym na UG). Jego kadencja została przerwana

¹³ AUG, 5497/1 Senat 1990–1992, Protokół z posiedzenia Senatu UG z dnia 22 lutego 1990 roku.

¹⁴ AUG, 5497/1 Senat 1990–1992, Protokół z posiedzenia Senatu UG z dnia 20 grudnia 1991 roku.

¹⁵ Uchwała Senatu UG z dnia 27 maja 1993 roku.

¹⁶ Uchwała Senatu UG z dnia 27 maja 1993 roku.

¹⁷ Protokół z posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 24 kwietnia 2008 roku.

¹⁸ Protokół z posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 26 czerwca 2008 roku.

¹⁹ E. Koko, *Historia wydziału*, https://historia.ug.edu.pl/wydzial_historyczny/o_nas/historia_wydzialu. [dostęp: 10.07.2020].

²⁰ Protokół z posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 25 maja 2017 roku.

²¹ Protokół z nadzwyczajnego posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 22 sierpnia 2018 roku.

²² Protokół z posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 24 września 1981 roku.

przez władze PRL w okresie stanu wojennego, w kwietniu 1982 roku. Następcą Roberta Głębockiego został przedstawiciel wydziałów sopockich Bronisław Rudowicz, pełniący jednocześnie funkcję przewodniczącego Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Wybrzeża.

Kolejnym rektorem został, reprezentujący Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Karol Taylor. Niestety, jego kadencja również została przerwana w trudnych okolicznościach. We wrześniu 1985 roku został zamordowany Marcin Antonowicz, student pierwszego roku chemii. Rektor wziął udział w jego pogrzebie i wygłosił przemowę, która została negatywnie przyjęta przez władzę i spowodowała odwołanie Taylora.

Stanowisko rektorskie powróciło do przedstawiciela kampusu w Sopocie, ekonomisty Mirosława Krzysztofiaka, doświadczonego pod względem organizacyjnym byłego dziekana Wydziału Ekonomiki Produkcji i prorektora UG. Rektorem, za którego kadencji rozpoczęły się przemiany polityczne w Polsce, był Czesław Jackowiak, jedyny do dzisiaj rektor reprezentujący Wydział Prawa i Administracji. Problemy związane z transformacją ustrojowo-gospodarczą spadły jednak głównie na Zbigniewa Grzonkę, który w latach 1990–1996 musiał radzić sobie z problemami finansowymi, ale początkowo również prawnymi i organizacyjnymi związanymi z nowym statutem i zmianami w strukturze UG.

Marcin Pliński, obejmując najważniejsze stanowisko na UG w 1996 roku, rozpoczął działania w kierunku stabilizacji finansowej, do czego doprowadził m.in. dzięki stale wzrastającej popularności studiów zaocznych. Za jego kadencji doszło do finalizacji budowy Wydziału Prawa i Administracji oraz Instytutu Biotechnologii, które były pierwszymi większymi inwestycjami lokalowymi na UG po ponad 20 latach.

Początek XXI wieku na UG wiąże się z kadencją Andrzeja Ceynowy, pierwszego przedstawiciela filologów wśród rektorów UG. W czasie sprawowania przez niego urzędu powstały kolejne budynki na kampusie w Oliwie (ale również w Gdyni) oraz wprowadzono przełomowe dla studentów zasady systemu bolońskiego, znacząco ograniczając liczbę kierunków w formie jednolitych studiów magisterskich i zastępując je studiami licencjackimi i uzupełniającymi magisterskimi.

Kumulacja oddawania do użytku nowych inwestycji miała miejsce za kadencji Bernarda Lammka, kiedy otwarto dla studentów i pracowników Wydział Nauk Społecznych, Wydział Biologii, Wydział Chemii, Budynek Neofilologii i Administracji Centralnej. Rektor Lammek dał się również zapamiętać jako rektor niezwykle przyjazny dla wielu grup społeczności akademickiej, w tym studentów, doktorantów i przedstawicieli związków zawodowych.

Następcą Bernarda Lammka został wspierający go wcześniej na stanowisku kanclerza Piotr Jerzy Gwizdała. Wywodzący się z Wydziału Zarządzania rektor przygotował zręby do przeprowadzenia uczelni przez trudny okres reformy systemu nauki i szkolnictwa wyższego. Za jego kadencji udało się oddać do użytku nowoczesny gmach z równie nowoczesnym wyposażeniem, z którego korzysta Instytut Informatyki.

Rektora Gwizdałę zastąpił chemik, były Dyrektor Związku Uczelni Gdańskich im. Daniela Fahrenheita, Piotr Stepnowski. Początek kadencji nowego rektora cechował się niezwykle dynamicznym i wprowadzeniem zmian w strukturze uczelni, nakierowanych na kształtowanie nowych obszarów działalności. Szerzej niż dotychczas oddano głos środowiskom z wydziałów i innych jednostek UG. Ich przedstawiciele zostali włączeni w proces zmian na uczelni w pozycji pełnoprawnych partnerów.

O znaczeniu uczelni decydują również jej studenci, absolwenci i pracownicy. Przedstawiciele każdej z wymienionych grup dali się poznać jako wyróżniające się postacie w rozmaitych obszarach życia kraju i regionu. Związkami z UG mogą wykazać się osoby, które zajmują lub zajmowały wysoką pozycję w sferze kultury, gospodarki, nauki i polityki. Warto wspomnieć, że dwóch dotychczasowych prezydentów RP wywodziło się z UG (Aleksander Kwaśniewski i Lech Kaczyński), a jeden jest doktorem honoris causa (Lech Wałęsa). Uniwersytet ukończyło również dwóch premierów RP: Jan Krzysztof Bielecki i Donald Tusk. Istotną rolę w kulturze pełnią pisarze Stefan Chwin oraz Paweł Huelle, którzy ukończyli filologię polską w naszej Alma Mater. Wielu absolwentów można też spotkać w mediach, przedsiębiorstwach, administracji państwowej, instytucjach kultury i sztuki, a także sporcie. Wydaje się, że absolwenci nie zapominają o swojej uczelni, uczestnicząc w rozmaitych oficjalnych uroczystościach, jak też zawiązując formalne i nieformalne grupy absolwentów poszczególnych wydziałów czy kierunków.

Nie można pominąć również rozwoju kampusów UG, począwszy od kampusu oliwskiego przez sopocki, aż po budynki w Gdyni. Podkreślając oddawanie do użytku kolejnych budynków, często zapominamy jednak o rozwoju terenów zielonych: trawników, ścieżek, parku, infrastruktury sportowej, ale także klubów studenckich, w których najmłodszy przedstawiciele społeczności mogą spędzić swój wolny czas. Wydaje się, że czasy rozwoju kultury studenckiej w klubach, takich jak „Wysepka”, „Łajba” czy „Korund”, odeszły bezpowrotnie, mimo to w tych samych miejscach kluby o innych nazwach zapewniają chwile wytchnienia po zajęciach. Takie miejsca zajmują również często szczególnie miejsca w pamięci, ponieważ to właśnie w klubach czy na terenach zielonych, a także w domach studenckich koncentruje się życie studenckie.

W powyższy, krótki i pobieżny opis UG włączając się zaprezentowane artykuły, dotykając poszczególnych zagadnień i znaczeń i wpisując się w mapę lub strukturę, jaką przestrzennie i czasowo stanowi UG.

W pierwszym z artykułów omówiona została geneza UG, począwszy od 1945 roku, poprzez pierwsze próby powołania uniwersytetu w Gdańsku na fali odwilży październikowej, po efektywniejsze działania w drugiej połowie lat 60.). W kontekście artykułu wydaje się uwidaczniać to, że dziejów UG nie da zamknąć się w ostatnich 50, ale co najmniej w 75 latach.

Kolejne artykuły dotyczą jednostek uniwersyteckich zarówno na poziomie wydziałów, instytutów, jak i mniejszych struktur. W dalszej części książki autorzy podjęli odrębne problemy, niezwiązane bezpośrednio z konkretnymi jednostkami, ale tematami dotyczącymi szerszych problemów czy zagadnień (takich jak zasoby archiwalne UG lub polityka informacyjna) albo poszczególnych osób (Jerzy Młynarczyk, Janina Jauer).

O książce mówią też w pewnym stopniu braki – nie udało się poruszyć wszystkich ważnych tematów. Nie wszyscy zgłaszający się do nas autorzy napisali swoje teksty, niektórym zabrakło czasu w natłoku codziennych obowiązków, inni wskazywali na brak odpowiednich źródeł, które pozwalałyby na w pełni rzetelne opracowanie tematu. Stanowi to jednak zapowiedź możliwości na kolejne lata i kolejne edycje książki.

Bibliografia

- Andrzejewski M., hasło Uniwersytet Gdański [w:] Gedanopedia, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=UNIWERSYTET_GDAŃSKI [dostęp: 10.07.2020].
- AUG, 5497/1 Senat 1990–1992, Protokół z posiedzenia Senatu UG z dnia 22 lutego 1990 roku.
- AUG, 5497/1 Senat 1990–1992, Protokół z posiedzenia Senatu UG z dnia 20 grudnia 1991 roku.
- AUG, Protokoły posiedzeń Senatu UG 1981, Protokół z posiedzenia Senatu, które odbyło się dnia 24 września 1981 roku.
- Bień D., *Kronika Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej za czas od chwili jej powstania do końca 1952 roku autorstwa Adama Dobrowolskiego*, „Progress” 2017, nr 1.
- Bolduan T., Sokołowski J., *Uniwersytet przyszłości; z rektorem Uniwersytetu Gdańskiego prof. dr Januszem Sokołowskim rozmawia Tadeusz Bolduan*, „Litery” 1970, nr 10.
- Koko E., *Historia Wydziału*. https://historia.ug.edu.pl/wydzial_historyczny/o_nas/historia_wydzialu.
- Krótką historią Uniwersytetu Śląskiego*. <https://us.edu.pl/uczelnia/o-nas/historia/krotka-historia-universytetu-slaskiego/> [dostęp: 10.07.2020].
- Uniwersytet Gdański 1970–2010*, red. A. Paner, A. Klónczyński, Gdańsk 2010.
- Protokół posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 24 kwietnia 2008 roku.
- Protokół posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 26 czerwca 2008 roku.
- Protokół posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 25 maja 2017 roku.
- Protokół nadzwyczajnego posiedzenia Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 22 sierpnia 2018 roku.
- Uchwała Senatu UG z dnia 27 maja 1993 roku.
- Widernik M., Godlewski J., Wapiński R., *Uniwersytet Gdański i jego poprzedniczki*, Gdańsk 1980.
- Wittbrodt E., *Zarys historii PG po 1945 roku*, <https://pg.edu.pl/uczelnia/o-uczelnihistoria/zarys> [dostęp: 10.07.2020].

Bodźcem do powstania niniejszego zbioru był konkurs na wspomnienia o Wyższej Szkole Pedagogicznej, Wyższej Szkole Ekonomicznej i Uniwersytecie Gdańskim oraz planowana na marzec 2020 r. konferencja „Uniwersytet Gdański i jego historia” (nie odbyła się w tym terminie ze względu na obostrzenia związane z pandemią COVID-19). Nadesłane teksty zawierają wspomnienia i wywiady z absolwentami oraz pracownikami tych trzech uczelni, a także prezentują poszczególne jednostki UG.

W pierwszym tomie znalazły się artykuły o charakterze popularnonaukowym, wspomnienia i wywiady, drugi tom mieści z kolei teksty opatrzone aparatem naukowym – razem doskonale się uzupełniają i tworzą pewną całość, przybliżając czytelnikom środowisko akademickie naszej Alma Mater. W założeniu obydwie tomy stanowią początek cyklu, a jego kolejne części będą się ukazywać po planowanych na następne lata konferencjach, których tematem wiodącym ma być nasz Uniwersytet.

Autorami tekstów są nie tylko doświadczeni badacze, przedstawiciele władz poszczególnych jednostek, ale także m.in. młodzi naukowcy, dawni studenci i pracownicy. Otwarta koncepcja publikacji ma zachęcić przedstawicieli różnych grup, bez względu na ich wiek czy status w hierarchii akademickiej, do udziału w tworzeniu kolejnych tomów cyklu, a jedynym wymogiem stawianym autorom jest obecność Uniwersytetu Gdańskiego w ich rozważaniach.

Wydawnictwo
Uniwersytetu Gdańskiego

50-lecie
Uniwersytetu
Gdańskiego

ISBN 978-83-8206-191-8